SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CII. No. 55. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 23, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 23-го БЕРЕЗНЯ 1995 р. Ч. 55. РІК CII.

Ю. МЄШКОВ НЕ ЗДАЄТЬСЯ

Київ (Р. Р.). — Тут у понеділок, 20-го березня, ведучий українських телевізійних новин повідомив, що рішення Верховної Ради України щодо уневажнення кримської конституції та президенства в автономії керівництво кримського парляменту сприйняло неґативно.

Цілу ніч з 17-го на 18-го березня проходило закрите засідання Президії Верховної Ради Криму, яке очолив голова Сергій Цеков. Учасники зібрання ухвалили рішення відкрити надзвичайну сесію, але не було кворуму. Вирішили провести пленарне засідання 18-го березня вранці.

Усунений з посту колишній кримський президент Юрій Мєшков постійно перебуває в приміщенні Верховної Ради Автономної Республіки Крим в оточенні своєї охорони. Він виступив на сесії, заявивши, що парлямент України не має права приймати рішення про його резиґнацію, оскільки він обраний всенародно, змістити його з посту може тільки Конституційний суд України. Він поскаржився, що його охорону роззброїли і відключили всі телефони. „У нас немає нічого, окрім права, і спиратися ми повинні на міжнародне право", — сказав Мєшков. Ці слова були сказані у той час, коли навколо нього стояли озброєні охоронці. Кореспонденти, які прибули до Симферопо-ля, щоб зфотографувати та зняти на телевізійні камери війська, які за словами Мєшкова оточили всі центральні райони і площі міста, не знайшли ні одного танка чи броневика, як не знайшли і вояків. Однак з Києва все ж надійшов наказ охорон-цям Мєшкова здати зброю.

Голова кримського парляменту С. Цеков сказав, що він оборонятиме президентство у Криму, наголосивши, що Мєшков є леґітимним президентом. Деякі газети повідомили, що Мєшков попросив допомоги у російських козаків, але в оточенні Мєшкова заперечують це.

Суботнє засідання Верховної Ради Криму ухвалило заяву, у якій сказано, що кримський парлямент „ніколи не замириться з утратою своєї конституції, утратою Севастополя — невід'ємної частини Республіки Крим". Заява закінчується закликом до Президента і Верховної Ради України, до президента і Федеральних зборів Росії, до Наради з безпеки і співробітництва в Европі та країн світу стати ґарантами проведення загальнокримського референдуму.

(Закінчення на стор. 3)

Делеґація Вірменії відвідала Україну

Київ (Р. Р.). — Тут 15-16-го березня перебувала парляментарна делеґація Вірменії, очолювана головою Бабкеном Араркцяном.

На зустрічі представників українського і вірменського парляментів Б. Араркцян поінформував про ситуацію у Вірменії та про появу певних познак піднесення економіки. Цього року у Вірменії плянується відкриття єдиної в республіці атомної електростанції. Це вкрай необхідно, оскільки сьогодні населення Вірменії отримує електроенерґію тільки 1-2 години на добу. За словами Аракцяна, Вірменія та Азербайджан прийшли до висновку, що питання про статус Наґорного Карабаху обговорюватиметься після встановлення миру в цьому реґіоні. Однак мирний процес затягується через невреґулювання питань повернення втікачів, обміну полоненими, відновлення комунікацій.

У спеціяльній ноті Вірменія висловила Україні протест з приводу надходження української зброї до Азербайджану. Вірменська делеґація пропонувала підписати угоду про співпрацю в галузі військової техніки, однак українська сторона на це не погодилася, щоб не втягуватись у наґорно-карабахський конфлікт. Голова Верховної Ради України Олександер Мороз зазначив, що, на його думку, цей конфлікт не має перспектив, тому треба знайти формулу, яка задовольнила б обидві сторони.

Обговорено питання про тіснішу співпрацю між Україною та Вірменією в галузях хемічної, легкої та переробної промисловости, підписано протокол про налагодження інформаційних зв'язків та обмін амбасадорами. Голова Верховної Ради Республіки Вірменія вручив О. Морозові запрошення відвідати Вірменію і прислати своїх спостерігачів на вибори нового вірменського парляменту, які відбудуться на початку липня.

Боснійські мусулмани наступають

Беоґрад, Сербія. — Як повідомляє інформаційне аґентство Ассошієйтед Пресс, в понеділок, 20-го березня, за півтора місяця до закінчення чинности діючого від 1-го січня перемир'я у Боснії, мусулманські війська почали великомаштабні наступальні дії проти боснійських сербів у гірських районах Влашіч і Маєвіца, центральна і північна Боснія.

Згідно з рапортом боснійських сербів, о год. 4-ій ранку, після інтенсивного артилерійського обстрілу, мусулманські формації перейшли в наступ на сербські укріплення.

Військове командування боснійських сербів оприлюднило заяву, в якій підкреслюється, що наступ мусулман „загрожує зусиллям, спрямовяним на мирне розв'язання боснійської кризи".Серби нагадують, що вони протягом декількох останніх місяців інформували світову спільноту про те, що мусулманські і хорватські війська активно готувалися до весняної наступальної кампанії, „однак світ залишався глухим до цих осторог, і більше того — підтримував антисербську мусулмансько-хорватську коаліцію".

Раніше лідери боснійських сербів звинувачували Туреччину і ЗСА в нелеґальній доставі зброї для мусулман, а Німеччину — у доставі зброї для хорватів, всупереч резолюціям Ради безпеки ООН.

ФЕСТИВАЛЬ В ҐАРДЕН СТЕЙТ АРТС ЦЕНТРІ У ВЕРЕСНІ

Голмдел, Н. Дж.— Змінилася дата проведення Українського фестивалю в Ґарден Стейт Артс Центрі. Цьогорічний фестиваль відбудеться у суботу, 23-го вересня. Додаткові інформації поміщені у „Свободі", ч. 49 з 15-го березня ц. р.

ПРЕЗИДЕНТ Б. КЛІНТОН ВІДВІДАЄ МОСКВУ І КИЇВ

Вашінґтон. — У понеділок, 20-го березня, після довшого маневрування, з Білого Дому повідомили, що президент Билл Клінтон, таки поїде до Москви в травні на зустріч з президентом Росії Борісом Єльцином і візьме участь у святкуваннях у Москві 50-річчя альянтської перемоги в Европі.

Зустріч у Москві запропонував Б.Єльцин ще в січні, але ця пропозиція стала одним зі спірних питань у Вашінґтоні та розглядалася з усіх боків, як одне з найважливіших політичних рішень. Одною з причин затримки була проблема присутности Президента ЗСА на військовій параді, якою уряд Росії плянував відзначати свою перемогу в Европі, а це на думку деяких дорадників Б.Клінтона могло інтерпретуватися, як одобрення Урядом ЗСА жорстоких військових розправ у Чечні. Крім того участь Президента ЗСА на святкуваннях у Москві потягає за собою зобов'язання його до такої ж участи в святкуваннях у Лондоні та Парижі.

Перемогли у вирішенні цієї проблеми ті дорадники Президента ЗСА, які не хотіли поменшити ролю, колишнього СССР, який у боротьбі з нацизмом втратив 20 міл. людей. І так Б.Клінтон 9-го травня буде учасником святкувань у Москві. Речник Білого Дому Майкл МекКеррі підкреслив також і те, що програма поїздки Президента також включає зупинку в Києві, столиці України. Це, на думку аналітиків, є потягненням, яке мало б підкреслити, що зацікавлення ЗСА не концентруються тільки на Москві.

І так, не зважаючи на можливість розчарування світовою громадськістю, ані на почування своїх інших союзників, ЗСА вирішили вшанувати своєю присутністю тільки святкування у Москві, а на святкування до столиць інших союзників поїдуть делеґації ЗСА очолювані віцепрезидентом Албертом Ґором.

ЗБОРИ КЛЮБУ СЕНЬЙОРІВ

Ню Йорк.—Клюб Сеньйорів при Товаристві „Самопоміч" в Ню Йорку повідомляє, що Річні загальні збори Клюбу відбудуться у суботу, 1-го квітня, в домівці Т-ва „Самопоміч", 98 Друга аве. Початок о год. 2-ій по полудні.

ЗБОРИ ФУНДАЦІЇ УВУ

Ню Йорк.—Дирекція Фундації Українського Вільного Університету повідомляє, що Річні збори Фундації УВУ відбудуться 8-го квітня в домі Українського Державницького Фронту, 136 Друга аве. Початок о год. 2-ій по полудні.

Українська зброя є на світовій виставці

Кихв (Р. Р.). — Тут 20-го березня офіційні засоби масової інформації повідомили, що в Об'єднаних Арабських Еміратах, у місті Абу Дабі, 19-го березня відкрилася міжнародна виставка зброї та військової техніки „Айдекс-95".

Українську урядову делеґацію очолив міністер оборони Валерій Шмаров, а експозиція України на виставці займає престижеве місце. В офіційному каталозі названо 42 українських підприємства, а загалом їх на виставці представлено 54. За цим показником Україна поступається лише Великобританії, йдучи на одному рівні з Францією, ЗСА і Німеччиною. Україна — одна з шістьох держав, представлених на виставці „Айдекс-95" військовими кораблями.

Коли В. Шмаров, після відкриття виставки, детально знайомився з розділами української експозиції, вслід за ним невідступно ходив керівник російської делеґації Андрій Кокошин, який уважно прислухався до пояснень фахівців.

Прийняли Пакт стабільности в Европі

Париж. — У паризькому головному бюрі ЮНЕСКО проходить конференція в питаннях стабільности в Европі. У понеділок, 20-го березня, прем'єр-міністер Франції Едуар Баллядюр, підводячи підсумки чергової дискусії, повідомив про прийняття Пакту стабільности в Европі.

У нього входить декляpація, схвалена 52 країнами-учасницями конференції, а також двосторонні угоди та домовлення про добросусідство і співробітництво.До пакту додано список заходів, передбачених Европейським союзом і спрямованих на досягнення цілей пакту та підтримку ініціятив різних держав.

Декляpація підкреслює, що головною ціллю є скерування еволюції континенту „в русло будівництва більш єдиної і солідарної Европи". Країни мусять керуватися принципами „суверенної рівности, поважання прав, питомих суверенітетові, незастосування сили або погрози силою, непорушности кордонів, територіяльної цілісности держав і міжнародно визнаних кордонів".

Пакт проголошує принципи мирного врегулювання незгод та суперечок, невтручання у внутрішні справи, пошанування людських прав, в тому числі прав осіб, що належать до національних меншин, і головних свобід, а також принципи „рівности всіх народів і їхнє право розпоряджатися власною долею, співробітництва між державами і сумлінного виконання зобов'язань в ділянці міжнародного права".

... І линуть звуки з-під маленьких пальців...

Джерзі Сити, Н. Дж. (Г. Колесса). — Коли американський диригент Ричард Капп відвідав у Києві Спеціяльну музичну школу ім. М. Лисенка, увагу його привернула гра 8-літньої піяністки Олі Кузнєцової. Захоплювала вона таким відчуттям музики, якого аж ніяк не можна було сподіватися від малої дівчинки, яка ще й до того навчалася гри на фортепіяні тоді всього один рік. З-під маленьких пальців линули звуки творів Чайковського, Лютославського, Шостаковича... І все це було виконане не лише музикально, але й технічно вправно.

Оля Кузнєцова.

Результатом цього знайомства, яке відбулося у 1994 році, став приїзд Олі разом із мамою, Ганною Кузнєцовою та вчителькою Наталією Толпиґо-Русіною до ЗСА для виступів з нюйоркською оркестрою Philharmonia Virtuosi, якою саме керує Р. Капп.

Стоячими оваціями реаґували слухачі концертів у Пирчйс коледжі, Пирчйс, Н.Й., у Пікскіллі, Н. Й. на виконання Олею Концерту Й.-С. Баха Фа мінор для фортепіяну з оркестрою. Подивляли її гру також відвідувачі Центру повіту Вестчестер у Вайт Плейнс, Н. Й. та професори й учні дитячих музичних шкіл Кіска у Мавнт Кіско, Н. Й. та в Скарсдейлі, Н. Й.

Побувала Оля й в Українському Музичному Інституті Америки в Нюарку, Н. Дж., де познайомилася також із священиками місцевої церкви св. Івана Хрестителя, які виявили зацікавлення маленькою піяністкою. Тож парафія згаданої церкви разом із УМІ в Нюарку влаштовують її концерт для української громади. Відбудеться він у неділю, 26-го березня, в залі Українського Народного Дому, 140 Проспект аве. в Ірвінґтоні, Н. Дж. Початок о год. 7-ій вечора.

Вітаючи Олю Кузнєцову з її мамою Анею в нашій редакції, стараємось зрозуміти, під дією яких чинників відкрився і розвивається талант маленької піяністки, цікавимось усіма деталями її музичного зростання. Довідуємось, що її мама—теж музик, керівник народного дитячого хору „Рутенія", який існує при київській школі ч. 80. Найбільшим святом для цілої родини, яка складається з батьків Олі та її старшого брата, є відвідання оперових вистав (як відомо, слухання музики в ранньому віці має неабиякий вплив на розвиток музикальности дітей). Просимо розповісти про вчительку Олі.

— Наталія Толпиґо-Русіна викладає у Київській Спеціяльній музичній школі ім. Лисенка 10 років. За цей час вона добилася видатних результатів: серед її учнів—лавреати дитячих конкурсів Олег Полянський, Олена Гаврилова, та інші. Н. Толпиґо довгі роки працювала в Київській фільгармонії, вона—лавреат Всеукраїнського конкурсу піяністів ім. М. Лисенка.

(Закінчення на стор. 3)

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ. — Голова комітету „Жінки в атомній енерґетиці" Европейського ядерного товариства Ірена Аєгердер відвідала Хмельницьку Атомну електростанцію з метою ознайомлення з працею станції та налагодження співпраці жіночих секцій Европейського і Українського ядерних товариств. Ірена Аєгердер відвідала АЕС, а також обговорила умови праці та життя жінок, які працюють у цій галузі.

ХАРКІВ. — Голова парляментарної Комосії з питань оборони та національної безпеки Володимир Мухін сказав на пресовій конференції у Харкові, що влітку цього року Президент Л. Кучма може бути усунений від влади. Голова Адміністрації Президента Дмитро Табачник зауважив, що це висловлювання Мухіна є в площині політично-правних, тому слід говорити про доцільність перебування таких осіб на державних становищах та про правну відповідальність за подібні висловлення. „Треба замислитися у чиїх руках перебуває і національна безпека України", — сказав Д. Табачник.

З'ЇЗД БЕРЕЖАНЦІВ

Елленвілл, Н. Й.—Комітет „Бережанська земля" ЗСА і Канади повідомляє, що тут на оселі СУМА 17-го червня проходитиме з'їзд бережанців ЗСА і Канади з Бережанського і Козівського районів.

У СВІТІ

НА ПРОХАННЯ державного секретаря ЗСА Воррена Кристофера звільнити двох американських громадян, затриманих цими днями на іракській території, віцепрезидент Іраку Тага Ясін Рамадан відповів, що доля американців Дейвида Далиберті і Билла Барлуна „заслуговує не більшої уваги, ніж доля 20-мільйонового іракського народу". Г. Я. Рамадан сказав, що Адміністрація ЗСА „хоче вбити" іракців з допомогою міжнародних санкцій. Іракські газети нічого не повідомляють про затримання американців, невідомо, де і в яких умовинах вони перебувають. А тим часом в Іраку розгоряється справжня війна між урядовою армією і курдськими повстанцями. Навіть у Багдаді на всіх високих будинках вже стоять кулемети.

В МОСКВІ відбулася пресова конференція, присвячена чеченській кризі. Виступаючи на ній, відповідальний секретар інґушської газети „Сердало" Ібраґім Уґурчієв розповів про нелюдські порядки, що їх росіяни запроваджують на завойованих ними чеченських територіях. „У фільтраційних таборах, організованих Росією в Чечні, мене били кожні дві години і цькували на мене псів". І. Уґурчієва протизаконно тримали в тому таборі два тижні, а коли випустили, то не віддали ні грошей, ні навіть годинника. На цій же пресовій конференції експерт Фонду захисту гласности Олеґ Панфілов повідомив, що переслідувань з боку російських окупаційних військ в Чечні зазнали 149 журналістів, семеро з них загинули від російських куль і бомб.

ВІКТОР КОМИШАНСЬКИЙ, один з керівників Генеральної прокуратури Російської Федерації, виступаючи на пресовій конференції в Державній думі, повідомив, що за 1993 і 1994 роки понад 330 російських депутатів різних рівнів здійснили кримінальні злочини. Однак тільки 46 з них були засуджені, всіх інших врятував від кари депутатський імунітет. В. Комишанський ствердив, що кожен другий з цих трьох сотень депутатів був причетний або до вбивства, або до фальшування важливих документів, або до крадіжок, або до корупції. Депутат Віталій Савицький у своєму виступі сказав, що вже декілька разів, і кожного разу безуспішно, пропонував внести поправки у закон про статус депутатів, однак „більшість парляментаристів не бажає скасувати депутатську недоторканість". У висліді „Росія дістала кримінальну законодавчу владу".

ОДНОМУ З ЖУРНАЛІСТІВ російської газети „Уральскій Рабочій" вдалося знайти у глухій тайзі житло Валєрія Бєляєва, брата російського космонавта Павла Бєляєва. Вже 20 років Валєрій живе в лісі, в цілковитій ізоляції від людей, утримуючи себе мисливством і риболовством. А почалося все з того часу, як Павло Бєляєв літав у космос. Ця подія поставила в центр загальної уваги й Валєрія. Йому поза чергою запропонували краще мешкання, підвищення у службі, брали в нього телевізійні інтерв'ю, перед тим докладно інструктуючи, що саме він має відповідати. Валєрій, бувши чесною людиною, від усього цього відмовився і назавжди залишив чуже для його душі міське життя.

ЗГІДНО ЗІ ЗВІТОМ Комісії Европейського союзу, в який тепер входять 15 держав Европи, стан лісів на континенті залишається тривожним. У деяких районах Центральної і Східньої Европи ушкоджено до 40 відсотків лісових ресурсів. Експерти годяться в тому, що поряд з несприятливими погодніми умовинами, нашестями шкідників і лісовими пожежами, істотною причиною незадовільного стану лісів є занечищення повітря. І це стосується усієї території Европи. В рамках співробітництва між ООН і ЕС розпочато комплексне наукове вивчення, метою якого є з'ясувати, які чинники найбільш згубно впливають на життя лісу.

СУСУМУ МІЦІОКА з японського міста Тояма на своєму маленькому підприємства в ділянці віднови і продажу старих авт почав виготовляти авта „Зеро—1" власної конструкції. Конструктор вважає, що кожний модель авта є не лише засобом пересування, але також дозволяє уявити характер і виробника, і майбутнього водія. Ось міркування винахідливого японця з цього приводу: „Англійські авта спроєктовані так, щоб задемонструвати гідність водія. Італійці передусім мають на увазі романтизм авта, а не силу двигуна. Німці створюють міцні, надійні авта, враховуючи технічні помилки інших европейських виробників. Американці люблять динамізм великих авт. Японцям же не вдалося ще створити авто, яке висловлювало б характер і, якщо хочете, філософію японського водія. Саме це й стало моєю метою".

В АМЕРИЦІ

ПІСЛЯ ДОВГОТРИВАЛИХ НАМАГАНЬ Уряд президента Билла Клінтон вирішив не боротися за те, щоб кандидат ЗСА став директором новоствореної Організації світової торгівлі та підтримає кандидатуру Европи Ренато Руґґеріо з Італії. Цей уступчивий крок ЗСА припинить застій у вирішенні цього питання, де були замішані країни трьох континентів і запевнить, що згадана організація матиме вже керівника цієї весни. Одначе згідно з домовленням Уряду ЗСА Р.Руґґеріо буде директором тільки одну чотирирічну каденцію, а після нього на це становище не кандидуватиме ніхто з Европи.

ГОЛОВА СЕНАТСЬКОЇ ФІНАНСОВОЇ комісії сенатор Баб Пеквуд з Ореґону сказав у понеділок, 20-го березня, що всі члени комісії з обидвох партій готові зробити значні зменшення державних витрат - майже 700 біл. дол.до 2002 року для того щоб зліквідувати державний дефіцит, якщо обидві партії підтримають їхні намагання. До такої одностайної думки дійшли члени згаданої комісії впродовж минулого кінця тижня 18-19-го березня, на окремій зустрічі цілої комісії та секретаря Департаменту скарбу Роберта Рубіна. Цей останній підкреслив і те, що всі також погодились, щоб будь-які обниження податків відкласти до часу як вже приборкається дефіцит, або як компетентні експерти докажуть, що специфічні податкові зменшення не підвищать державного заборґування.

ОСТАННІМ ЧАСОМ ЧИМРАЗ більше стейтових губернаторів з обидвох партій починають засуджувати існуючі федеральні закони, котрі дуже часто унеможливлюють подачу допомоги потребуючим. І це незадоволення губернаторів тільки додає поштовху і сили намаганням республіканців передати окремим стейтам відповідальність за більшість державних програм допомоги бідним і потребуючим. Республіканці пропонують існуючі програми урядової допомоги замінити на одноразові фінансові дотації Федерального уряду даному стейтові або окремі суми з специфічним призначенням. Одначе критики уважають, що це може виелімінувати багатьох із програм допомоги потребуючим, бо кожний стейт матиме інші вимоги, а також побоюються що гроші не будуть справедливо розподілені між стейтами.

У ПОНЕДІЛ0К, 20-ГО БЕРЕЗНЯ, в Менчестері, Ню Гемшир, відомий консервативний коментатор Патрик Бюкенан повідомив засоби масової інформації, що він кандидуватиме на вибір від Республіканської партії репрезентувати її у президентських виборах 1996 року. Він, кандидуючи у передвиборах 1992 року як кандидат протесту, дуже пошкодив можливостям тодішнього президента Джорджа Буша. Цим разом він підкреслює, що кандидує, як повноцінний кандидат, хоча у своїй передвиборчій кампанії уживає ті самі консервативні гасла як і попередньо — відкинення расових квот, загострення іміґраційних законів, змагання до економічного націоналізму, ліквідацію закордонної допомоги та почати „культурну війну", бо теперішні фільми, телевізія і музика „засмічені непристойністю і насильством".

ЩОБ ЗАПОБІГТИ НАМАГАННЯМ республіканців ліквідувати його департамент, секретар Департаменту житлового будівництва і розбудови міст Генрі Сінсерос запропонував Конґресові свою версію можливих заощаджень. Він пропонує об'єднати цілий ряд програм громадських послуг, замінити існуючу програму дарових помешкань ґарантіями на винаймлення мешкань і ліквідувати 100,000 мешканевих одиниць, яких вже неможна направити. Ці його пропозиції, точно вияснені у 80-сторінковій книжечці, мають стати підставою можливих заощаджень у департаменті, котрому вже й так зменшено бюджет з 30 біл. дол.на 7.3 біл. дол.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00. Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

За рахунок народу

Засоби масової інформації повідомили, що цими днями Міжнародний валютний фонд виділив Росії кредит на суму 6.25 біл. дол. Угоду про це підписали в Москві голова уряду Російської Федерації Віктор Черномирдін і директор-розпорядник МВФ Мішель Камдессю. „Перші гроші можуть надійти до каси Центрального банку вже в першій половині квітня", — сказав журналістам М. Камдессю.

Від того часу як до влади в Кремлі прийшов Міхаїл Ґорбачов і по нинішній день країни Заходу вклали в Совєтський Союз і Росію десятки більйонів долярів. І все це — як у бездонну бочку. Гроші розтаяли, наче весняний сніг, безслідно розчинилися, потрапивши у нечисті руки нової кляси „бизнесменів" — колишніх партійних і комсомольських функціонерів, начальників високих ранґів, різних жуликів. Значна частина з цих більйонів опинилася на їх рахунках у західніх банках, в тому числі й американських. За них вони купили вілли і будинки в Парижі, Лондоні, на Гаваях. Ці „бизнесмени" розбагатіли завдяки допомозі Заходу, зокрема З'єднаних Стейтів Америки. Добрий дядько Сем дарує Росії, як колись дарував Совєтському Союзові, більйони долярів, які бере з кишень платників податків. За рахунок народу президент-демократ Билл Клінтон обдаровує „демократа" Єльцина щедріше, ніж республіканець Джордж Буш батька перебудови Міхаїла Ґорбачова. Клінтон навіть заохочує розвинуті країни світу також брати участь у наданні допомоги Росії і не звалювати цей тягар лише на плечі ЗСА.

Прості американці часто запитують: „А чи треба нам збільшувати допомогу Росії". На це у Клінтона є готова відповідь: „Ніщо не може сприяти свободі, безпеці і процвітанню плянети більше, ніж відродження миролюбної Росії". А наскільки Росія „миролюбна" — підтвердили події в Чечні, де ллється кров народу, який бореться за свободу і незалежність, який не хоче бути рабом Російської імперії. Але це не переконує Клінтона, як не переконує і директора МВФ Камдессю.

Понад 60 відсотків американців є проти такої допомоги. Переважна більшість простих американців не хоче прислухатися до голосу президента Клінтона, його державного секретаря Воррена Кристофера, сенаторів чи конґресменів, які твердять, що без Єльцина демократія в Росії зникне і пов'язують всі свої надії зі світлим образом Єльцина. Тому в свідомості деяких американців допомога Росії почала асоціюватися з допомогою Єльцинові. Але простому американцеві уже надоїло „ставити" на чергового російського „демократа-реформатора". Кілька років тому те саме говорили про іншого „реформатора-демократа" Ґорбачова.

Кожний президент має чимало різних дорадників, спеціялістів з опитування громадської думки. Має таких спеціялістів і Клінтон. Дивно, що досі вони не дізналися, що американський народ не бажає допомагати Єльцинові, бо не вважає його „дуже потрібним" для ЗСА. Тим більше, що американська військова розвідка ще два роки тому прийшла до висновку, що Єльцин „загнаний в кут і невладний більше над своєю долею", тобто, попросту кажучи, нічого більше не вирішує. Тому дивно, коли деякі політики у Вашінґтоні, та й в інших демократичних країнах Заходу, все ще продовжують виділяти Росії більйони долярів, вважаючи, що її „цар" Борис — єдиний демократично обраний лідер Росії і втілює головну надію на реформи в тій країні. А тим часом значна частина цієї допомоги попадає не на реформи чи потребуючим, а бюрократам, або опиняться на банкових рахунках російської мафії, яка стала господарем в країні.

На сьогодні Росія заборгувала урядам західніх держав і комерційним банкам Заходу понад 90 біл. дол. 30–40 років тому Захід допомагав країнам Африки і Азії, які одна за одною скидали „кайдани колоніялізму" і діставали „свободу і незалежність". Більйони долярів західні демократії вклали в незалежні країни „третього світу". Але ці доляри не допомогли ні свободі, ні процвітанню. Навпаки, рівень життя в багатьох незалежних державах нині нижчий, ніж півстоліття тому.

Захід повинен пам'ятати, що післякомуністична Росія, при будь-якій владі у Кремлі, чи це буде Єльцин, чи Жириновський, чи інший „демократ", — це і далі Росія, це і далі імперія з її традиційним упередженням до Заходу.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Роман Сербин

УКРАЇНСЬКА ДІЯСПОРА Й УКРАЇНА

II

Жидівська діяспора не залишилась на периферії західнього життя, так як українська, а включилася в головне її русло (не випадково впливовий жидівський журнал в Америці називається „Mainstream" — „Головне русло"). Але й там вона не задовольняється плисти побіч з іншими і вибивається на чолові місця. Прекрасно опанувавши правила „великої гри" політичного, економічного й культурного життя в країнах свого поселення, жиди беруть активну участь в змінах цих правил і впровадження нових. Вони не лише реаґують на небажані їм ситуації, а ініціюють в них зміни та впроваджують нові. Українці натомість задовольняються реаґуванням (не завжди наполегливим і мало коли успішним) на немилі їм події та антиукраїнські виступи в пресі, політиці чи науці.

Порівняймо місця, які зайняли жидівський голокост і український голод в науковому та публіцистичному світі, та працю, яку обидві діяспори вклали, щоб поінформувати світ про свої трагедії. Жидівська діяспора уже давно довела до свідомости світу, що жидівський голокост не сміє повторитися, ні проти жидів, ні проти інших народів. Хто як не українці, які найбільше потерпіли від голодів, повинні були вивчити феномен штучних голодів і стати експертами з цього питання? Хто ж як не українці повинні були стати сумлінням світу проти цієї ганебної політичної зброї, яку від часу трьох штучних голодів в Україні авторитарні режими часто вживали в різних кутках земної кулі. І що ж ми зробили в цій справі протягом понад 60 років? Зорганізували кілька конференцій, скликали ніким не визнаний „міжнародний трибунал", видали кілька книжок і тим вичерпали всю свою енерґію. Нині, якщо в світі вже не заперечують український голод, то все ж таки рідко коли про нього згадують, навіть тоді, коли йде мова про найновіші політично мотивовані голоди в Африці чи Азії. Жидівська діяспора стала частиною проводу західнього світу і її голокост увійшов в колективну пам'ять і свідомість людства. Українська діяспора залишилась на периферії, і світ не цікавиться українськими голодами, хоч вони такі самі доречні для аналізи сучасних політичних злочинів (якщо не більше), як жидівський голокост.

Діяспора не може жити без своєї духової спадщини, бо це головний показник її ідентичности. Діяспорівцям легше засвоїти мову й культуру свого оточення, ніж дотримуватися традицій своїх батьків, і тому на збереження своєї ідентичности вони мусять жертвувати багато часу, енерґії і грошей. Трудність збереження української ідентичности полягала ще і в тому, релігійно ми належимо до православного, католицького чи інших віровизнань, а мова насріднить з іншими слов'янами. Все ж таки мова й культура (Церква і особливо фолкльор) стали базою української ідентичности. Не помагав факт, що перші переселенці виїхали з України з обмеженим надбанням европейської культури (в українській формі) і з низьким рівнем загальної освіти. Одночасно українська діяспора не могла живитися материком, як це довгі роки робила італійська, грецька, жидівська та інші діяспори; їй приходилось працювати в ізоляції від материка, бо маріонетний уряд в Києві та його аґенти в совєтських амбасадах стали головним бичем української діяспори. Покладаючись на власні сили, українська діяспора шукала, відповідно до обставин, засобів для кращого збереження своєї ідентичности. В Канаді, наприклад, це робилось за допомогою ініційованою українцями політики багатокультурности. Ознайомлення з елементами української культури й популяризація їх серед співгромадян іншого походження приносили українцям пошану і скріплювали в молодому поколінні почуття повновартости та солідарности зі своїми батьками. Коли українські колядки, українська писанка, українські танці стали настільки відомі й шановані в Канаді, що їх часто представляли як вияв канадської мозаїки, то це консолідувало українську ідентичність.

(Закінчення буде)

Д-р Євген Рослицький

ВИЗНАЧНА ПРИСЛУГА УКРАЇНСЬКІЙ НАУЦІ

Недавно видавництво „Обрій" (тепер „Кобза") в Києві випустило у світ „Імунологію" — підручник для студентів медичних і біологічних інститутів.

Поява цієї книжки — це не тільки велика подія в українському науковому світі, але й велика історична подія, бо оце у світ пішла перша по-фаховому опрацьована „Імунологія" українською мовою. Підручник цей — це плід п'ятилітньої невсипущої праці д-ра Івана Кохана, професора-емерита департаменту мікробіології Маямського університету в Оксфорді, Огайо.

Коло 450 сторінок розділені у логічному ході на 24 розділи. Починаючи від підставових інформацій, включно з дефініціями, автор переходить до обговорення механізму імунотворення, реактивности та історичних аспектів досліджування імунности, серології, імунохемії, імунобіології аж до найновіших ділянок, як імуногенетика й імуноцитологія. Останні, як виявилось, мають потенціял „нової зброї" для боротьби з різними хворобами, включно з раком, які замінять широковживані тепер радіяцію і хемотерапію, що не обходяться хворим не раз без злодійних „побічних ефектів" на здорові клітини організму.

У розділі „Загальна імунологія" автор доступно розповідає про антигени (збудники імунітету) і гаптени (потенціяльні збудники) та клітинні трансформації антигенів, а також імунотворчі органи, клітини та їхні продукти, структуру і хемію.

У серологічній частині автор вичерпно і доступно описує про механізми в'язання антигенів антитілами від реакцій преципітації до лізису і реакцій гаптенів. У наступних частинах обговорюється вроджена і набута імунність, гіперсенсетивність та імунні захворювання, включно з імунодефіцитними, спричинені нервовим напруженням, старінням та СНІД (АІДС).

З точки зору мови, автор слушно стверджує, що „за 70 років зближення до російської, українська мова зазнала деяких змін. Наприклад, викинення з української мови букви „ґ", заміна в деяких словах букви „я" на „а", букви „ґ" на „х", або „г" на „х" сталися тому, що останні вимовляються так в російській мові... Зміна слів кляса на клас, синтеза на синтез, роля на роль..." і тому подібне. Тому, і то зовсім слушно, автор заявляє, що „У писанні цього підручника я рішив вживати таку мову, якою мене вчили говорити письменники чи поети в українських гімназіях у Львові і Холмі. Я вживаю ту термінологію, яку вживали в 40-их роках українські професори Медичного інституту у Львові..." (подано дальше Я. Рудницького, К. Церкевича, Г. Голоскевича та ін.). До свого становища мовної справи автор докинув і дрібки своєрідного гумору: „...такі зміни доводять до неточних і навіть смішних тверджень. Наприклад, російські, а за ними і українські імунологи кажуть, що овеча кров для імунних реакцій береться у барана, хоч насправді вони і всі імунологи світу беруть овечу кров у спокійної за вдачею вівці". Все ж таки, бажання автора не всюди взято чомусь до уваги, наприклад: маґістер, еміґрація, глобін, спеціяльний і т.п.

Професор Іван Кохан, колишній канадець, а тепер американець, родом із Сокальщини Львівської области. Студії початі у Львівському університеті продовжував у Німеччині, Канаді й Америці. Ступень маґістра здобув, працюючи над бацилями туберкульози під напрямними проф. Роми Гавірко, українки, в Університеті Манітоба у Вінніпеґу. При тому належиться згадати, що його батько, Володимир, колишній посол до польського парляменту та широковідомий громадський діяч, визначився також і в Канаді, як один із найкращих голів екзекутиви Комітету (тепер Конґресу) Українців Канади. Після отримання докторату від Стенфордського університету в Каліфорнії, д-р Кохан, як професор мікробіології, займав різні становища в Бейлор університеті в Тексасі та стейтовому університеті Райт і Маямі університеті в Огайо, аж до емеритури у 1989 році. Під його наглядом 24 студенти здобули ступені маґістра та 25 докторати. Він є автором коло 70 наукових статтей, був членом багатьох професійних і наукових товариств. Він є також автором багатьох статтей на політичні й громадські теми в українських газетах.

Як відмітив автор, „Імунологія" надрукована завдяки фінансовій підтримці д-ра Константина Перейми, родом з Лемківщини, професора хірургії у стейтовому університеті Райт в Огайо, якому належиться признання за його шляхетність. Авторові ж належиться велике признання і заслужена почесть за цей великий труд і досягнення, бо, як писав мені недавно, „Минає п'ятий рік моєї емеритури і ввесь цей час був зайнятий книжкою". Дорогому колезі, із милими спогадами наших студентських літ і боротьби у поті чола „со трепотом душі" за наше гідне „бути чи не бути" на цій землі, починаючи від університету Манітоба, дружні щиросердечні вислови признання і найкращі побажання!

Роман Кухар

Поетці заобрійних поривів — під ювілей

Вік людини знаменний менше кількістю прожитих років, аніж багатством життєвого досвіду, що може охоплювати необмежений час і простір.

Поетка й письменниця Ірина Дибко-Филипчак народилася 30-го березня 1925 року в Галицькій місцевості Болшівці. Справді славний на сьогодні ювілей, алеж і сімдесят років життя не так то й багато супроти вічности. А до неї у нашої ювілярки така велика тяга! І до універсальних обзорин з індивідуальної обмеженої точки погляду.

Свої пориви до безчасового й універсального проявила Ірина Дибко-Филипчак у поетичній, прозовій та перекладній творчості, як і не меншою мірою в організаційно-літературній діяльності генеральної секретарки Міжнародного ПЕН-Клюбу та на рідному полі як педагог, громадянка й організаторка перевидань творів її тестя, повістяра Івана Филипчака (1871-1945), в діяспорі й на батьківщині.

Рясна мозаїка мандрівних шляхів Ірини — від закінчення студійної програми в Педагогічному Інституті, з Торговельній Школі й Музичній Консерваторії у Станиславові, продовження студій в Лодзі (Польща), а після війни — в Зальцбурзькому Моцартеум і згодом, під час поеміґраційної праці, вчительки шкіл українознавства на поселеннях в Америці, й аж до ділових поїздок преставниці ПЕН-Клюбу на міжнародні конґреси тієї престижної організації. Крім цього, видавничі заходи зумовлювали подорожувати кількаразово в різні терени сучасної України. Це тільки щодо різноманітних місць її нещодавньої діяльности. Якщо ж ідеться про засяг її творчих інтересів, то вони, часово і просторово, куди перевершують спроможність фізичної присутности нашої поетки. Який широкий творчий розмах — від поезії і прози її збірок „На крилах дум" (1974), „По стежинах душі" (1976), „Білий орел" (1980) до перекладів із сумерійської літератури (епопея „Ґільґамеш"), єгипетської („Ахнатон"), англійської (з Бекона, Мілтона, Повпа, Еллі Вілкокс, Еддісона — в „Нарисі про людину", 1981) і „Хутора тварин" Джорджа Орвелла (1984).

Проте такій енерґійній активістці і авторці, як Ірина Дибко-Филипчак, того не досить. Завдяки її редакційним і видавничим заходам, появився цілий ряд перевиданих історичних повістей Івана Филипчака, між ними „Княгиня Романова", „Будівничий держави", „Берладник", „Кульчицький — герой Відня", а в цьому місяці вибирається наша невтомна літературна діячка знову в Україну, щоб там особисто доглянути останню стадію видання чергової повісти І. Филипчака „Анна Ярославна — королева Франції".

З нагоди її близького ювілею годиться побажати Ірині Дибко-Филипчак дальших світлих організаційних та літературно-видавничих успіхів!

Життєва філософія Ірини, поетки, письменниці й людини, проглядає з такої контрастової ситуації рядків її віршів:

„Христос воскрес!
Христос воскрес! —
Пливуть пісні, співають
гори і долини..."

„Та ти — прекрасне
вмій найти
у найбуденнішому дні..."

Василь Ящун

Космополітові

Родини й народи — відвічні закони
Природи і самого Бога, Творця.
Родина й народ, батьківщина і Бог —
Найкращі поля для людини життя.

А ти відриваєш себе від родини,
Що їй на ім'я — батьківщина й народ.
Минаєш їх долю, печалі, страждання,
Летиш кудись в простори без вороття
З пихою всезнайка, а кличем сум'яття:
„Моя батьківщина — всесвітнє буття!
Нема в ній кордонів, тісноти, порід.
Народ мій — всі люди,
Мій край — увесь світ!
Не національ я, а космополіт!"

Польоти твої нереальні, нірванні.
Вони відривають тебе від землі,
Политої кров'ю мільйонів народу —
Батьків твоїх, предків, сестер і братів.
Цій крові насліддя вони не дадуть,
До правди спасенної не поведуть.

Узнай оцю істину, космополіте:
Крізь власну родину, народ, батьківщину,
Крізь віру батьків, їх славу й острог
Здіймається творча й розумна людина
У простори духа до людських висот.

(Із збірки „До світла").

Оксана Бризгун-Соколик

ЗУСТРІЧ З УКРАЇНЦЯМИ ЛИТВИ

I

Сідаємо до майже пустого літака. З кабіни виходить молодий стрункий член залоги і чистою українською мовою питає: „Ви Ярослав Соколик?" Здивовані дивимося великими очима... „Так". — „Вітаю Вас на нашому літаку! Представники української громади в Литві чекають Вас на летовищі у Вільнюсі. Якщо Вам щось потрібно..." Таким несподіваним знайомством почалася наша мандрівка до Литви!

Властиво, вона почалася скоріше — в нашій уяві, коли нас запросила відвідати Литву Людмила Жильцова, голова Об'єднання Українців Литви, яка була гостем у Торонто під час VI Конґресу СКВУ.

В дійсності наша мандрівка почалася попереднього дня, коли ми відвідали дуже симпатичного нового амбасадора Литви у Варшаві д-ра Альфонзаса Швелниса та консула Наталію Рашкаускієне, яка всякими силами старалася прикрити візові формальності в амбасаді... Музейні залишки Совєтського Союзу...

Туристичне бюро заявило нам, що на літак литовської лінії всі місця випродані. Але „Льот" має місця, однак в невигідному для нас часі. Ще пробуємо інше туристичне бюро, а по дорозі до нього рішаємося в крайньому випадку їхати нічним автобусом. „Місця на литовській лінії? Повно! Літак летить майже порожній і туди, і назад..." Здивовані тримаємо квитки в руках, думаючи про „любов" місцевого населення до сусідів-литовців...

Короткий лет, знаменита обслуга, люксусовий інформативний журнал англійською мовою „Литва і світ" з написом: „Це Ваша особиста копія, прошу собі її взяти..." і літак сідає. Нас зустрічають Людмила Жильцова і Валерій Оліфер, колишній летун, тепер працівник летовища і член управи Товариства.

Перекусивши в гостинній хаті пані Людмили, з жартівливим Анатолієм Огієнком їдемо на зустріч з українською громадою у Вісаґінас, понад 100 км на північний схід. Литовська українська громада подала прохання до СКВУ, щоб їх прийняли в члени Світового Конґресу. Запросили нас, щоб ми з ними ближче познайомилися, пізнали їхню працю та рекомендували їхню громаду до СКУ. Це — перша зустріч! Переїздимо ріку Неріс, яка зливається у Вільнюсі з рікою Вільнія, і доброю дорогою переїздимо мальовничі, хвилясті околиці, поля, повні ромашок, волошок та люпіну, від яких краї дороги аж синіють... Стрункі пахучі сосни хоронять блискучі озера, яких в цій невеликій країні є коло 3 тисячі... Стаємо коло одного. Повно суничок та чорничок, які нас відсвіжують... Там далі знов малі села, містечка, поля збіжжя, поодинокі хатки, переважно дерев'яні, в темнозелених, або гнідавих кольорах.

Несподівано перед нами з'являється, як на помах чародійної палички, Вісаґінас. Ми здивовані. Модерне місто серед лісу... 25 років тому вибудували його для 30 тисяч населення, з яких 6 тисяч працює на недалекій атомній алектростанції. Там, де хотіли будувати хати, вирубали височезні сосни. Решта дерев залишили, тому скрізь чути запах живиці...

Численно зібрана українська громада чекає на нас з багатою вечерею в будинку, в якому й інші меншини також знаходять приміщення для зустрічей, рідних шкіл тощо. По вечері подаємо історію СКУ та СФУЖО, інформацію про їхню працю, пляни на майбутнє. Громада зацікавлена, більшість інформацій для них зовсім нові. Тоді оглядаємо приміщеня української школи, скромну бібліотеку, і співаємо, співаємо... Багато пісень чуємо перший раз... Населення Вісаґінасу — різні національності, крім литовців. Колись їх не допускали на працю в атомній електростанції, а тепер, після Чорнобиля, вони й не хочуть. Вісаґінас — це абсолютна копія Чорнобильської електростанції, будована за тим самим пляном. Українців працює тут багато, і багато з них займають відповідальні становища. „Зарплата" тут більша, ніж на інших працях, людям тут живеться ліпше, як загально у Литві. „Чи ми хочемо побачити електростанцію завтра рано?" — питають нас. Ми аж підскочили: „З найбільшою приємністю!" Пішли ночувати до д-р Тамари Лук'янової, дентистки працівників електростанції, а організатори зустрічі пішли покупатися до чудового озера на краю міста...

Тепла атмосфера, щира гостинність, маса книжок, мешкання нічим не відрізняється від вигідних апартаментів Заходу.

А рано — відвідання електростанції. Після церемонії одержання перепусток. На щастя, ми мали при собі наші пашпорти, які треба було віддати. Дістали білі плащі, переходили з кімнати до кімнати, при чому треба було міняти черевики чотири рази та міряти кількість радіяції, і нарешті — в дорогу! Коридорами, кілометрами, витягами... Заля — колос. Кінця не видно. „Ось тут, в цьому місці, сталося нещастя в Чорнобилі", — каже наш провідник Олександер Клочан, головний інженер, відповідальний за безпеку станції. Неприємне почуття. Мимоволі очі шукають дверей... А що як... Були в залі, до якої не вільно ступати, де ладують у довжелезні стоячі рури уран. Були в кімнаті, в якій на інструментах видно радіяцію у всіх кутках комплексу. Були в залі — „контролрумі", до якої з усіх 6 тисяч працівників сміє увійти тільки тридцять. Список імен на дверях. Ми дійсно вражені „всемогучістю" нашого провідника... Зайшли і до кабінету д-р Лук'янової, де вона якраз мала пацієнтку. Згадалося мені власне лікування зубів 50 років тому в Европі. Такі самі „передісторичні" умивальники. Всюди чисто, людей видно дуже мало, всі в білому. В одному моменті провідник каже: „Тримайте двері відчиненими, а я подивлюся, чи там є вихід, щоб ми тут не замкнулися". Трохи лячно стало... Не знаю, чи хотіла б там працювати... По винятково докладній та цікавій екскурсії наш провідник з гордістю каже: „Ну що, хахол має тут впливи і силу?..." Так, українці тут вибилися дуже високо!

Після оглядин запросив нас на полуденок Сергій Гуртовий. З дружиною купив підприємство і ресторан, але покищо все стоїть, нікуди не рухається. Економіка в Литві також погана, приватизація іде, але не має ще вислідів, настрої не надто бадьорі. Повертаємося до Вісаґінасу. Прощаємося з новими друзями і їдемо з Л. Жильцовою та С. Гуртовим до Вільнюса.

(Закінчення буде)

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ
в Ірвінгтоні, Н.Дж.
повідомляє всіх своїх членів, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться
в неділю 2-го квітня 1995 р.
Початок о год. 3-ій по пол. у власному Домі
при 140 Проспект Аве., Ірвінгтон, Н.Дж.

На випадок неприсутности достатньої кількости членів, що вимагається статутом, загальні збори почнуться півгодини пізніше і будуть правосильні при будь-якій кількості присутніх.

За Управу У.Н.Д.
РОМАН БОЙКО, голова БОРИС ПРОЦЮК, секретар

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
ВУНСАКЕТ, Р. Ай.
— повідомляє, що —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

в суботу 8-го квітня 1995 р. о год. 1-ій по пол.
в залі ST. MICHAEL'S Ukrainian Orthodox Church Parish Hall

74 Harris Avenue, WOONSOCKET, R.I.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

73, 93, 122, 177, 206, 241.

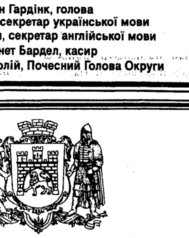
Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо:

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Ствердження правосильности зборів.
3. Вибір Президії.
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів.
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії.
6. Дискусія над звітами і їх прийняття.
7. Вибір нової Управи.
8. Слово касира УНС ОЛЕКСАНДРА Ю. БЛАГІТКИ.
9. Плян праці на біжучий рік.
10. Внески і запити.
11. Закриття Загальних Зборів.

У нарадах візьме участь:
Олександер Ю. Благітка, касир УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:
Леон Гардінк, голова
Юрій Калита, секретар української мови
Теодор Клован, секретар англійської мови
Дженет Бардел, касир
Олександер Худолій, Почесний Голова Округи

ЛЬВІВСЬКА МІСЬКА РАДА НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ

ГОЛОВА
ЛЬВІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ

Українській громаді в діяспорі

Львівська міська Рада народних депутатів, виконавчий комітет від імени всіх мешканців м. Львова висловлює щиру подяку українському патріотичному громадянству в Канаді, ЗСА та інших країнах, а також голові Українського Громадського Комітету Василю Іваницькому, які допомогли в побудові пам'ятника Тараса Шевченка у м. Львові.

Повідомляємо вас, що Львівські скульптори брати Сухорські завершили оформлення в гіпсі „Хвилі Національного Відродження", яку відправлено в Україну, де її буде відлито у брозні і якою буде завершений комплекс цього великого монументу.

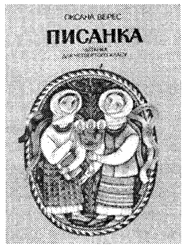
Для завершення комплексу на сьогоднішній день необхідно ще приблизно 100,000 американських долярів. У зв'язку з цим просимо всю українську громаду в діяспорі фінансово допомогти Українському Громадському Комітету, очолюваному професором В. Іваницьким, у завершенні цієї величної будови.

Про відкриття комплексу буде заздалегідь повідомлено.

З повагою
Голова Ради,
голова виконкому
в.р. **В. КУЙБІДА**

ДОРОГІ ЧИТАЧІ! ШАНОВНІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Чи вам відомо, що завдяки Фондові Відродження України при УНСоюзі зроблено і робиться чимало корисних справ для становлення незалежної, демократичної, правової української держави? На сьогодні цей фонд видав на свої благочинні акції $44,000 дол. Ось, наприклад, завдяки цьому фондові УНСоюзу

– пожертвувано 50 тисяч долярів на видання в українській мові перших чотирьох підручників для початкових кляс шкіл в Україні: „Материнка", „Ластівка", „Біла хата", „Писанка", у співпраці з Координаційним Комітетом допомоги Україні;

Якщо ви вважаєте, що діяльність УНСоюзу в рамках Фонду Відродження України є справді корисною, то закликаємо вас допомагати своїми посильними пожертвами для її успішного продовження.

Чеки просимо виставляти на Ukrainian National Association – Fund for the Birth of Ukraine, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

...І линуть...

(Закінчення зі стор. 1)

— Чи з Олею вправляють щоденно?

— Як не дивно, вона одержує стільки ж лекцій, як і інші учні школи—себто, дві години на тиждень. Вдома вправляє сама по 2-3 години денно. Ось і всі її заняття.

— Які з найважливіших виступів Олі ви могли б назвати?

— Виступала вона з камерною оркестрою під керівництвом Романа Кофмана, брала участь у Київському музичному фестивалі „Естафета поколінь", їздила до Литви для участи у музичному фестивалі в місті Каунас, де грала з Вільнюською камерною оркестрою. Недавно виступила у київському Будинку Композиторів, де на авторському вечорі Степаненка виконувала його твори...

Спостерігаємо за маленькою Олею. Посмішка не сходить з її вуст, дивиться на навколишній світ великими зацікавленими очима. Разом з мамою сміливо відповідає на наші запитання. Говорить, що сцени теж не боїться—любить грати, вчиться теж відмінно.

Наші гості додають, що без допомоги добрих людей вони б до Америки приїхати не змогли—адже при існуючому рівні платні в Україні годі було б навіть подумати про придбання квитків. Тож родина Кузнєцових з вдячністю називає спонзорів подорожі—Авіалінію України та Ротарі клюб у Києві. А гостинний дім Богдана та Ірени Чайківських, у супроводі яких вони прибули до редакції „Свободи", став їх другим домом.

Ю. Мєшков...

(Закінчення зі стор. 1)

Голова Державної думи Росії Іван Рибкін на прохання журналістів прокоментував рішення українського парляменту сказавши, що „це внутрішня справа України, хоча для нас далеко не байдужа". Рибкін висловив задоволення, що Крим все ж не позбавлений автономії та що залишилися і Верховна Рада і уряд Криму. Крім того відбудуться вибори до місцевих органів влади.

Напередодні 50-ліття УНА

Між численними відзначеннями нашою громадою більших і менших річниць, чомусь призабулася згадка про існування та незавидний кінець Української Національної Армії.

Коротко існуюча й не всім відома Українська Національна Армія, переживши трагічний кінець Другої світової війни, знайшлась поновно під обстрілом несправедливих і несовісних ворожих наклепів та оскаржень, з якими осамітненим пережильцям нелегко було змагатись. Порох історичного часу прикривав факти, а нещадна смерть постійно забирала свідків цих подій.

Мабуть тому багатьом це питання ще далі незрозуміле і неясне. Чому вже в наглядному кінці війни треба було творити цю армію? Відповідь нелегка. Тепер можна по-різному аналізувати і критикувати це рішення, коли вислід війни — вже всім відомий, а в дійсності тільки критична аналіза тогочасних обставин та раціональне розуміння ситуації може насвітлити нам об'єктивну правду.

То не була коляборція, як писала ворожа пропаґанда. Німці більше довіряли своїм противникам росіянам, як українцям. Знаючи їх самостійницькі стремління, вони боялись створити УНА, натомість силою змушували українське вояцтво вступати до армії ген. Власова. Для сотень тисяч українського вояцтва, що були в німецькому полоні і в німецьких збройних формаціях, була одна альтернатива: знущання і смерть в рядах РОА, смерть на фронтах, голодова смерть в німецькому полоні, або згодом мученича смерть в совєтському полоні.

Щоб рятувати людей, українські провідники по великих труднощах тримали від німецького уряду автономні права для Українського Національного Комітету творити власну Українську Національну Армію. Вся Европа, включно з УНК, вірила, що з кінцем війни наступить упадок совєтської армії, а з ним визволення поневолених народів, і Україні буде потрібна армія. Надії підвели, інтереси сильніших подиктували долю слабшим. В наслідок цього потерпіло людство,а „імперія зла" зросла на силах. Чи не найбільше постраждав український народ, який змагався з тиранським режимом ще довгих десять літ.

Чи задум і ідея творців оправдала себе — це осудить історія, а коротко можна так сказати: якщо завдяки існуванню УНА збереглась національна ідентичність народу і врятовано життя цілій Дивізії, то УНА не тільки себе оправдала, але й заслуговує на признання.

Доля вояків УНА була незавидною, одні загинули в боях, тисячі полонених пропало в тюрмах і сибірських лісах, тільки небагатьом пощастило перейти до УПА, іншим до Французького леґіону, щоб дальше продовжувати боротьбу з комунізмом.

Впродовж півстоліття совєтська пропаґанда жорстоко й несправедливо осуджувала творців і вояків УНА, і не багато змінилось по її упадку. З наказу владних народ України буде відзначати цього року день імперської перемоги і пошани своїх гнобителів. Яка іронія долі! Вояки, які зазнали чимало кривди від чужих, і дальше не мають пошани від своїх. Вони далі самі будуть відзначувати 50-ліття створення УНА далеко від рідної землі, 14-го травня в Торонто, Канада, і 27-го травня в Пассейку, Н. Дж. Отож в поєднанні всі склонім наші голови в молитві за всіх воїнів-борців, без уваги, в яких уніформах вони були. В них билось українське серце і жила любов до свого народу. За їх страдальне життя і посвяту вони заслуговують на пошану і всенародне признання.

Іван Буртик

ПОДЯКА
з волі Божої 13-го лютого 1995 р. відійшла
від нас наша найдорожча
МАМА і БАБУНЯ

бл. п.
МАРІЯ АЛЕКСАНДРА СЕМ'ЯНЧУК
з дому ПРОЦИШИН

Цією дорогою родина бажає подякувати усім за численні вияви співчуття. Родині та приятелям велика подяка за участь у похоронних відправах, за квіти і пожертви на Служби Божі у пам'ять покійної.

Щира подяка отцям за відвідини покійної під час хвороби та за похоронні відправи.

Рівнож подяка хорові української католицької катедри св. о. Миколая за гарний спів під час похоронних відправ.

Сердечна подяка тим, що несли домовину. Тепле спасибі тим, що виголосили прощальні слова після Панахиди: редактор І. Ґорчинській від 22-го Відділу Союзу Українок Америки, О. Люшняк від Товариства Католицької Акції та С. Волчук і інж. Д. Штундерові від родини.

Особлива подяка родині та приятелям з-поза Чикаґо, що прибули здалека, щоби бути з нами в цей болючий час.

НА СЛУЖБИ БОЖІ ЗЛОЖИЛИ:

	50.00	дол.	— Т. і Р. Григорчук;
	40.00	дол.	— д-р Р. і О. Палажій;
	30.00	дол.	— А. і М. Бородайко;
	25.00	дол.	— У. і О. Гриневич;
по	20.00	дол.	— С. Волчук, М. і Л. Гранкевич, д-р М. Іванців, Католицька Акція, Ю. Кокорудз, д-р А. і Д. Левицькі, родина Такой, д-р Ю і Г. Щербанюк;
	15.00	дол.	— І. Притоцька;
по	10.00	дол.	— О. і Й. Весоловські, О. Пітула, О. і Ю. Яремович, Е. і О.Плешкевич, А. Ліськевич, Р. Мицик, Д. Бурштинська, Н. і Р. Мартинюк, М. і С. Стадник, З. Лобур, С. Кочій, Д. і І. Менцінські, д-р П. і О. Пундій, М. і Ю. Малецькі, З. Камінська, Н. Филипович, К. і Л. Чайковські.

Служби Божі будуть відправлені у Чикаґо, Римі та Бельгії.

Пожертви у пам'ять покійної, складені на руки родини, будуть передані на такі цілі: українська катедральна школа св. о. Миколая в Чикаґо, Український Культурний Осередок при парафії свв. Володимира і Ольги в Чикаґо, Сестри Василіянки в Україні, Стипендійний Фонд Союзу Українок Америки, пресовий фонд українського католицького часопису „Нова Зоря", Інститут ім. Митрополита А. Шептицького в Канаді.

ПОЖЕРТВИ:

по	100.00	дол.	— Н. Матвіішин, О. і Ф. Снов;
	75.00	дол.	— Д. Штундер;
	60.00	дол.	— З. і В. Стецишин;
по	50.00	дол.	— М. і Я. Ганкевич, Д. і М. Голіян, д-р О. і М. Голіян, Т. і Р. Григорчук, З. Камінська, Е. і М. Климкович, О. і Л. Крушельницькі, родина Малич-Прийма, Л. і Ю. Матвіїшин, д-р Я. і Я. Панчук, Х. і Ю. Фединські, В. і О. Хринівські, о. диякон д-р М. і В. Шиян;
по	40.00	дол.	— д-р І. Крамарчук, Л. і Б. Крамарчук, Х. і В. Таран;
по	30.00	дол.	— д-р Л. і д-р Ю. Процик, родина Ячмінська-Берестянський;
по	25.00	дол.	— І. і І. Бараник, О. і З. Богатюк, М. і І. Вислоцькі, д-р Х. і д-р Д. Григорчук, І. і І. Донбак, д-р Ю. і Т. Кузич, Н. і Б. Мицик, д-р А. і Р. Ріпецькі, М. і Ю. Ожга, 101-ий Відділ СУА;
по	20.00	дол.	— І. і І. Артюшенко, Д. Балух, І. Городиська, М. Гром'як, д-р А. і І. Горчинські, М. Гарасовська-Дачишин, З. і В. Дичій, Н. Іванів, Н. і Н. Кузич, д-р І. і М. Лисенко, О. і Т. Мельник, родина Поливків, В. і Л. Стадник, родина Толочко-Маркевич, родина Фрайгавт, С. і Т. Форович, О. і Т. Яцків, Хор „Славута";
по	15.00	дол.	— М. і Б. Боднарук, д-р Н. і Д. Григорчук, В. Іваницька;
по	10.00	дол.	— Т. і С. Винниченко, Я. Головата, Л. і О. Еліяшевські, родина Іванишин, О. Лехнюк, О. і М. Люшняк, О. і Р. Маррісі, І. Мицик, І. Мрищук, І. Ричардсон, Л. Савка, А. і І. Скуб'як, К. і І. Скуб'як Г. і М. Стефанів, М. і В. Чижик.

Поминальна Служба Божа у 40-ий день буде відправлена 25-го березня 1995 р. в українській католицькій катедрі св. о. Миколая в Чикаго о год. 8:30 ранку.

Хай Господь благословить Вас щедрими ласками за ваші співчуття, молитви та пожертви.

донька — ОЛЕНА з мужем ІГОРЕМ МАТВІЇШИНОМ
внучка — АНДРЕЯ МАТВІЇШИН

Українська енциклопедія японському університетові

На світлині (стоять, зліва): д-р П. Саверин і д-р Г. Курімото.

Торонто (КФУС) — Японський Університет Комерції та Торговельної Адміністрації в місті Наґоя вже має повний п'ятитомний комплект англомовної Encyclopedia of Ukraine.

Три завершуючі томи енциклопедії були недавно передані на руки президента Наґойського університету, д-ра Гіроші Курімото, під час дружньої зустрічі в Едмонтоні. Їх передав д-р Петро Саварин, колишній голова Канадської Фундації Українських студій та канцлер Альбертського університету в роках 1982-84. Перші два томи були передані ним кілька років тому.

Д-р Курімото прибув до Едмонтону як гість на церемонії інсталяції нового президента Альбертського університету.

На знак подяки та пошани за дружний жест Петра Саварина, д-р Курімото вручив йому біографію Шізу Курімото з дарчим підписом. Шізу Курімото, мати д-ра Курімото, була однією з основоположників шкіл для дівчат та жіночої освіти в Японії.

В глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що у середу 15-го березня 1995 р. відійшов у вічність після довгої недуги на 81-му році життя ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.
БОГДАН ЗЕНОВІЙ ДЯКІВ

абсольвент Вищої школи міжнародної торгівлі у Варшаві, громадський діяч в поселенні і на батьківщині.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у церкві Непорочного Зачаття у Дітройті, а 20-го березня тіло перевезено до Чикаго, Ілл. і поховано на цвинтарі св. о. Миколая.

Горем прибиті:

дружина	— МАРІЯ
дочки	— КВІТКА з чоловіком д-ром ЗЕНОВІЄМ ГУРОЮ і синами ПАВЛОМ, ПЕТРОМ і АНДРІЄМ
	— ІВАННА з чоловіком д-ром ОЛЕКСАНДРОМ ПЛЕШКЕВИЧОМ і дітьми МАРКОМ, СОНЕЮ і ОЛЕСЬОМ
швагри	— ТЕОФІЛЬ і БОГДАН ЗАЯЦІ
свати	— ОМЕЛЯН І ЕМІЛІЯ ПЛЕШКЕВИЧІ

родина в Україні і Німеччині.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що у вівторок 21-го березня 1995 р. з волі Всевишнього відійшов у вічність на 85-му році трудолюбивого життя в Newport, Rhode Island наш дорогий БАТЬКО, ДІДУСЬ, ШВАҐЕР і ВУЙКО

бл. п.
ВОЛОДИМИР ЗАКЛИНСЬКИЙ

Нар. у ГАЛИЧІ на Україні, майстер кравецької школи у ВАРШАВІ, колишній власник кравецької робітні в Делятині, Відні, Інзбруку та відомої кравецької робітні і крамниці жіночих одягів „ДІАДЕМ" в Ню Йорку.

ПАРАСТАС відбудеться в неділю 26-го березня 1995 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні ПЕТРА ЯРЕМИ в Ню Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в понеділок 27-го березня 1995 року, о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві св. Юра, а відтак на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. БАВНД БРУКУ, Н.ДЖ.

Безмежним горем прибиті:

донька	— ЛЯРИСА ТОМАСЕЛІ з мужем ВІНЧЕНЗОМ, синами САЛЬВАТОРОМ і ОРЕСТОМ, донькою ДЖІНОЮ з мужем ПАВЛОМ АЛФАРО
син	— д-р ОРЕСТ ЗАКЛИНСЬКИЙ з дружиною КАРІТАС КРИСТЯНЗДОТІР синами АЛЕКСАНДРОМ і КРИСТЯНОМ
свати	— САЛВАТОР і ДЖІН ТОМАСЕЛІ з родиною
сваха	— ЕМА ҐУДМУНДЗДОТІР в Ісляндії з родиною
швагер	— РОМКО КОСТИК в Австралії
швагрова	— НАДІЯ КОСТИК
племінниці	— НУСЯ БОШКО з родиною в Україні,
	— ЛЯРИСА КОСТИК в Австралії

та ближча і дальша родина в ЗСА й Україні.

Славний ювілей „Полтавського вечора”

11-го лютого 1995 року в залі української православної церкви Св. Володимира в Пармі, Огайо, відбувся традиційний „Полтавський вечір”.

Українська громада Клівленду і околиць мала змогу відсвяткувати ювілейний вечір, який відбувається ось уже 20 років і кожний з них незабутній, бо відтворює в пам'яті славні українські народні традиції. Адже присутні на вечорі одягають українські вишиванки, підготовляється реферати про культуру і традиції Полтавщини, до столу подається відомі в цілому світі полтавські галушки. А найцікавіше — це зустріч зі славними мистцями України і діяспори.

Кажуть, що цьогорічний „Полтавський вечір” був найкращий. А прикрасив його один із популярних співаків, заслужений артист України, бандурист Остап Стахів. Пісні проспівані його сильним і чудового тембру бас—баритоном кликали всіх у неозорі степи України, де гуляло козацтво, а переливи срібнострунної бандури запали глибоко в душу кожного слухача. Несподіванкою для глядачів було, що Остап виступив із своїм ансамблем, де розкрив свій талант естрадного співака і інтерпретатора сучасних українських пісень. Поєднання двох стилів музики народної і сучасної були сприйняті слухачами, як розкриття надзвичайно обдарованого таланту О. Стахіва. Можливо це і не дивно. Виростав він у чудовому Прикарпатському краї, де з молоком матері всмоктував і перлини української народної пісні. У Львові Остап закінчив Вищий Музичний Інститут ім. М. Лисенка, клясу бандури у проф. Василя Герасименка. По закінченні працював артистом Львівської фільгармонії, а згодом і викладачем бандури у Вищому Музичному Інституті, ректором якого є проф. Марія Крушельницька. З приходом „перебудови” у колишньому Совєтському Союзі, створює свій фолкльорний театр, який відтворює забуті народні традиції України. Цей театр став маяком пісенного відродження в Україні. Вперше вертеп і коляди на сцені у Львові. Велика програма пісень українських січових стрільців на стадіоні „Україна”. Пісні Української Повстанської Армії і багато, багато інших програм.

О. Стахів

На „Полтавському вечорі” О. Стахів виступив з ансамблем у складі: Світлана Коваленко (співачка) з Харкова, Віталій Созанський (клявішні, співак) зі Львова.

Протягом трьох років на „Полтавських вечорах” до танцю грає оркестра „Фата моргана”, захоплюючи вдячних слухачів високим професійним рівнем їхньої музики. Минулого року відома співачка з Ню Джерзі Лідія Гаврилюк співала під акомпаніямент цієї оркестри українські пісні, які були тепло прийняті глядачами Парми.

Ведучими вечора були Віра Капустянська і її донька Соня. В українській і англійській мовах розказали про традиції „Полтавського вечора” впродовж останніх років, згадали фундаторів і всіх, хто своєю невтомною працею допомагав в його становленні.

Протягом цих 20 років були зібрані тисячі долярів, які пожертвувано на різні доброчинні цілі для громади Клівленду та в Україні. Останні 10 років найбільші пожертви призначалися для родини Дем'янюків, також гроші призначалися для „Рідної Школи” і бібліотеки при церкві Св. Володимира, стипендії для студентів, українського православного табору Всіх Святих в Емлентоні, Па, організації українських адвокатів, Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка з Дітройту, хору хлопчиків стейту Огайо, Українського Музею-Архіву. Це невеликий список пожертв від „Полтавських вечорів”.

Оркестра „Фата морґана“

З часу проголошення української держави більша частина фондів, зібраних на вечорах, передавалася в Україну. Побудова церкви в Полтаві, пачки і книги для сиротинців в Хмельницькому і Харкові, пачки з харчами в Київську Семінарію, шкільне приладдя в Києві, тощо.

Комітет „Полтавського вечора” у складі голови Миколи Клепача, культурного референта Віри Капустянської, секретаря Валі Яременко, касира Лідії Середи та членів Алекса Нездолія і Василя Турчина вдячні всім хто відвідує його, бо вносить свою частку у велику справу в розбудові культурного життя Клівленду і України. Вони бажають і надалі працювати, щоб майбутні „Полтавські вечори” приносили незабутні хвилини радости їх відвідувачам.

Віра Ведмедик Капустянська

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УНСоюзу!

Хочемо пригадати членству, що згідно з постановою статуту УНСоюзу, кожний Відділ має обов'язок відбути в місяцях **січень, лютий** та **березень** включно, свої Річні Збори, на яких Управа Відділу дає звіт з проведеної праці, та буде вибрана Управа на черговий рік.

Просимо членів брати численну участь у цих вимаганих Річних Зборах. За датами Зборів, місцем і часом просимо слідкувати у „Свободі", або очікувати повідомлення секретаря вашого Відділу.

Головна Канцелярія УНСоюзу

ЧАРІВНІ КАЗКИ

Випуск 1

Київ, видавництво СП „Свенас", 1993, з друкарні Поліграфкнига, стор. 196. Альбомний формат, кольорові ілюстрації, тверда оправа, ціна 15.00 дол.

Упорядник Г. О. Андрієвська
Художник П. А. Крисаченко

Можна набувати у книгарні Свободи.

Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 6% продажного податку.

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ

Повідомляємо, що з днем 10-го лютого 1995 р. обов'язують такі нові відсотки за пенсійні конта: ANNUITIES, чи IPA:

7% у випадку **одноразової вплати**
6¾% у випадку **гнучких вплат.**

Повищі відсотки є гарантовані на один рік. Оподаткування відсотків є відрочене.

Для отримання дальших інформацій телефонуйте на число:

у Н. Дж. 1 (201) 451-2200;
в Огайо 1 (216) 888-4919;
у Па. 1 (215) 887-8823,
або на безплатне число: 1 (800) 253-9862

Або виповніть купон і перешліть до УНС на адресу: UNA, 30 MONTGOMERY ST., JERSEY CITY, N. J. 07303

Головна Канцелярія УНСоюзу

До Головної Канцелярії УНСоюзу:

Прошу дати мені вияснення про пенсійні конта — ANNUITIES —

Ім'я і прізвище (латинкою) ....
Адреса ....
Телефон ....
Найкраще кликати мене в такій порі ....
Зацікавлений/а в ....

ПЛАСТОВЕ ПЛЕМ'Я „ПЕРШІ СТЕЖІ“
— влаштовує —

ДЕННИЙ ТАБІР „ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ“

для дітей від 4 до 6 років

Табір відбудеться на СОЮЗІВЦІ у двох групах:
від 2-го до 8-го липня, 1995 р. ❖ від 8-го до 15-го липня, 1995 р.

ОПЛАТА ЗА ПОБУТ НА СОЮЗІВЦІ: за батька, або матір і за одну дитину $75.00 денно. В ціну є вже включені податки й обслуга. За кожну додаткову дитину оплата $7.00 денно. Члени УНСоюзу одержують 10% знижки. Замовлення кімнат із $50.00 завдатку висилати на адресу:

ТАБІР ПТАШАТ
Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, N.Y. 12446 • (914) 626-5641

- **Таборова оплата: — $60.00 за перший тиждень; $70.00 за другий тиждень.**
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast — Pershi Stezi) надсилати до: **Mrs. Oksana B. Koropeckyj, 1604 Forest Park Ave., Baltimore, MD 21207. Tel. (410) 744-0644 (7:30 до 10:30 веч.).**
- Реченець зголошень: **1-го травня 1995 р.**
- Число учасників обмежене.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ- 95

Ім'я і прізвище дитини ....
по-українськи і по-англійськи
Дата народження ....
Адреса ....
Телефон ....
❑ від 2-го до 8-го липня 1995р. ❑ від 8-го до 15-го липня 1995р.
Величина таборової сорочинки дитини: ❑ 6-8, ❑ 10-12, ❑ 14-16.
❑ Залучую чек на суму $..........
❑ Резервую кімнату на Союзівці
....
Ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)
Завваги ....
....
Підпис батька або матері